

Mijn liefde voor haar grijpt me naar de keel. Die is zo angstaanjagend groot. 'Charlotte,' fluister ik, 'blijf bij me.' Ik kus haar zo zacht als ik kan, telkens opnieuw. Mijn tranen druppen op haar haren, als spinrag zo teer. Bij haar halfopen mond ruik ik haar adem. Als een verslaafde lijmsnuiver inhaleer ik haar geur. Ik probeer er woorden voor te vinden. Zoet, rond, lauw. Ik wil niet vergeten dat haar adem op deze dag zoet, rond, lauw ruikt. Zo wil ik hem bewaren. Voor later. Millimeter dunne adertjes schijnen door haar roze huid heen. Haar oogleden trillen af en toe, als vlindervleugels op een zuchtje wind. Ik weet niethoe ik dit moment moet vangen. Het omvat te veel.

